

Statsforvaltningen Hovedstaden
Tilsynet Borups Allé 177, blok D-E
2400 København NV

hovedstaden@statsforvaltning.dk
tilhov@statsforvaltning.dk

Sagsnr.: 2008-113708
Dok.nr.: 2008-626948
d. 18. januar 2009

Kære Statsforvaltningen Hovedstaden, Tilsynsafdelingen

Yderligere bemærkninger til sagen på baggrund af modtaget kopi af Københavns Kommunes udtalelse af 24. november 2008, på baggrund af klage fra undertegnede pr. 18. juni, 2008

I mit sidste brev af 18. juni 2008 til Statsforvaltningen, anmoder jeg om et tilbundsgående tilsyn af Københavns Kommune i sagen om lukningen af Gaderummet, og at sagen bliver fuldt ud belyst og holdt op mod gældende lovgivning, samt at kommunens handlinger stilles i bero, dvs. får opsættende virkning, mens sagen behandles.

Jeg ser mig nødsaget til at fremsende disse yderligere bemærkninger, da svaret fra kommunen indeholder udokumenterede svar og vurderinger på tilsynsrapporten, samt at flere væsentlige klagepunkter ikke kommenteres eller besvares.

Med særlig vægt på sagen om Henrik Rindom og aftalebrud med Hvidovre hospital og manglende partshøringer i denne sag, sendes hermed yderligere bemærkninger til min første klage. Jeg skal søge at eksplicite den tvist, der er mellem Gaderummets politisk godkendelsesgrundlag og tilsynets og forvaltningens krav om at sikre psykiatrisk behandling.

Endelig holdes den måde hvorpå Københavns Kommune definerer Gaderummets manglende efterlevelse af påbud – beskrevet af forvaltningen som faglige uhensigtsmæssigheder - op mod forvaltningens definition af sagen overfor Socialministeriet/Velfærdsministeriet, hvor forvaltningen fremhæver også økonomiske uhensigtsmæssigheder, dvs. fremhævelse af både faglige og økonomiske uhensigtsmæssigheder, og som det grundlag hvorpå Socialministeriet giver forvaltningen tilsagn om at kunne overtage Gaderummets bevilling. Forvaltningen bruger det økonomiske argument iht. Socialministeriet, men påstår alligevel, at ”der ikke fra forvaltningens side ...tages... stilling til påstanden”(s. 5). Det hænger ikke sammen at bruge ét argument overfor Socialministeriet, for at udløse tilsagn om inddragelse af Gaderummets midler, og samtidig benægte at der er argumenteret således. Socialministeriet giver sit tilsagn til kommunen på denne baggrund, så på den måde har forvaltningen taget stilling – og forvaltningens benægtelse må opfattes som en bortforklaring, frem for en forklaring på det fra min side kritiserede forhold.

Overordnet omhandler min sidste klage alvorlige fejl, retsbrud og tilsyneladende lovbrud under socialforvaltningen og socialborgmesteren i Københavns Kommune, i forbindelse med lukningen af værestedet Gaderummet. Jeg vil gå ind i svaret med fokus på det der ikke svares og kommenteres på og fremhæve steder, hvor jeg mener at der er afgørende modsigelser i Københavns Kommunes svar.

1.

Kommentarer til Københavns Kommunes svar af punkt a. Fravigelse af oplysningspligt og b. Tilsidesættelse af handleplan (Min klage s. 4 & 5)

I disse klagepunkter beskriver jeg hvorfor jeg mener at Gaderummet ikke anerkendes som retssubjekt i sagen og fratages mulighed for videre handlen på efterlevelse af påbud, da man ikke kunne få identificeret de af tilsynet observerede psykisk syge, og ved at Gaderummets brev pr. 23 marts 2007 ved Knud Foldschack om handleplan og efterlevelse af påbuddene, ikke medtages. Med dette anmodes atter om at få oplyst hvem disse unge er.

Svaret fra Københavns Kommune lyder på, at der ikke er grundlag for denne kritik og de henviser til redegørelse i svar på Kalle Birck Madsens klage af 1.juli 2008. Her lægges der vægt på at de tilsynsførende var mange timer i Gaderummet, og at de psykisk syge var anonymiseret ud fra ”*almindelig anstændig praksis*” Hvad denne praksis indeholder, bliver der ikke svaret på. Tilsidesættelse af handleplan og efterlevelse af påbud, begrundes af forvaltningen med henvisning til et indlæg fra Kalle Birck Madsen af 6.december 2006 – svar på udkast til Tilsynsrapport af 6.november 2006 - og til en mail af 29. august 2007. Sidstnævnte er sendt efter Kommunens lukning af Gaderummet, og dette vil ikke yderligere blive uddybet, da den ikke kan siges at være noget bevis på ”*at der gennem hele forløbet har manglet en sådan reel vilje til at efterleve påbuddene.*” Disse to breve til socialforvaltningen bruges som ” reel og relevant begrundelse” for at tilbagekalde godkendelsen og stoppe tilskuddet til Gaderummet. Førstnævnte indlæg, svar fra Kalle på udkastet til tilsynsrapporten - må forstås som en kommentar om tilsynsrapporten, hvor den daglige leder gør opmærksom på og studser over påbuddene ud fra, at de går uden om Gaderummets godkendelsesgrundlag, såvel den [Socialministerielle godkendelse af 19.sept. 2003](#) – på baggrund af indsendt projektbeskrivelse, [Gaderummet 2002 til Socialministeriet. Projektbeskrivelse](#) - som den politiske fra [forvaltningen d.23.december 2006](#). Indlægget fra Kalle Birck-Madsen af 6.december 2006, indgik – lige som indlæggene af samme dato fra den samlede medarbejdergruppe og fra Gaderummets daværende bestyrelsesformand, tre svar der er enslydende i sin opfattelse af udkastet til tilsynsrapport – som bemærkninger til den behandling, der lægges op til ved fremsendelse af udkast til tilsynsrapport, hvor der gives mulighed for kommentarer. Indlægget fra Kalle af 6.december 2006 kan derfor ikke inddrages som sandhedsbevis eller -vidne i forhold til manglende ”reel vilje” for efterlevelse af påbuddene, da efterfølgende brev af 23. marts ved advokat Knud Foldschack understreger, at påbuddene vil efterleves, hvilket dokumenteres yderligere via den handleplan der indeholdt i brevet, og som Tilsynsmyndigheden også bekræfter ved deres tilbagemelding i brev af [16.april 2007: Kvittering for handleplan og påbud](#). Når det således udtales fra forvaltningens side at ”*man ikke havde tillid til, at Gaderummets leder og personale bakkede seriøst op om handleplanen*”, er det en konklusion der bygger på fortolkning af forhold, der ikke er blevet undersøgt eller på nogen måde søgt afklaret hos Gaderummets leder og medarbejdere. Hvordan kommunen kan nå frem til en sådan vurdering, uden at have talt med Gaderummets leder og medarbejdere, og uden nogen anden undersøgelse, er betænkeligt, og jeg mener kommunen her har overskredet sine grænser for skøn. Sidst skal det i øvrigt oplyses, at Gaderummet på intet tidspunkt i processen har modtaget klagevejledning fra kommunen, på trods af dennes pligt hertil i henhold til forvaltningslovens § 25.

2.

Kommentarer til svar af punkt c. Aftaleretsligt brud – krav modstridende hvad Gaderummet er godkendt jf. ministeriet og d. Ulovligt krav om psykiatrisk/medicinsk tvang (Min klage s.5-6)

Kalle Birck Madsens brev af 6.december 2006, bliver nævnt under punkt c i min klage, hvori det bekræftes at Gaderummet stiller spørgsmålstegn ved legitimiteten i tilsynsrapportens krav om ”at Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser, kommer i psykiatrisk behandling”. Og der peges på manglende mulighed for efterlevelse af dette påbud, da man ikke kunne få identificeret de psykisk syge. Hvordan er det så muligt at handle?

Svaret fra socialforvaltningen besvarer dette ved at pege på den politiske godkendelse af Gaderummet (af 23.december 2006). hvor ”der skulle etableres et samarbejde med behandlingspsykiatrien”. Forvaltningen argumenterer her for, at Gaderummet har godkendt denne aftale. Dette er vi, som samlet Gaderum ikke uenig i, men jeg vil pege på at jeg i min klage fremhæver det problematiske i at efterleve kravet, da den manglende identifikation ikke gør det muligt for Gaderummet på nogen måde at handle. Problemet ligger også i tilsynsrapportens ordvalg om at ”sikre” at de unge får psykiatrisk behandling. Gaderummet har mulighed for at forbedre samarbejdet, men at sikre de unge psykiatrisk behandling, det kan kun muliggøres ved psykiater Henrik Rindom, men for at rette henvendelse forudsætter dette at man har de unges navne.

Samtidig understreges det af Gaderummet i punkt d., at påbuddet forstås på et generelt niveau, hvor alle psykisk syge skal sikres i psykiatrisk behandling. Men dette strider mod godkendelsesgrundlaget, hvor det står skrevet: ”Gaderummet indgår i et formaliseret samarbejde med behandlingspsykiatrien.” Der er stor forskel på et samarbejde med psykiatrien og kravet om, at sikre de unge psykiatrisk behandling. Det er denne forskel der påpeges og det understreges at Gaderummet er godkendt som et fristed for unge hvor de unges behandling ”bestemmes af de behov brugeren har”, jf. [Projektskrivelse Gaderummet 2002 til Socialministeriet](#). Gaderummet kan således forbedre samarbejdet men hverken kan eller bør sikre at de unge kommer i psykiatrisk behandling (jf. godkendelsesgrundlag af 23.december 2006), med mindre de selv ønsker det, eller udtrykker behov herfor.

Socialforvaltningens svar som referer til tilsynsrapportens påbud om at ”forbedre samarbejdet” er ikke det samme som kravet om ”at Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser, kommer i psykiatrisk behandling.” Jeg ønsker derfor et uddybende svar og en stillingtagen til tilsynsrapporten krav om en sikring og vores undren over netop dette, og jeg beder om en stillingtagen til netop dette ordvalg, som ligger op til mere end blot ”at Gaderummet skulle forholde sig loyalt til den indgåede aftale med Hvidovre hospital”(s. 3). Jeg og et samlet Gaderum mener helt klart at have levet op til alle krav og forskrifter ifm., at Gaderummets unge sikres muligheden for tilgang til psykiatrisk behandling, hvilket er kravet i godkendelsesgrundlaget. Krav herudover, som forvaltningen stiller op, mener jeg er retsstridig, da det implementerer ”ambulant psykiatrisk tvang”, hvilket der ikke er lovhjemmel til.

3.

Kommentarer til svar af punkt e. Tilbageholdelse af centrale anklager mod Gaderummet og punkt f. Undladelse af retsbestemt partshøring og undersøgelse af anklager.

Disse klagepunkter omhandler et brev ved psykiater Henrik Rindom af 2. marts 2007, som Gaderummet først i starten af april 2007 får kendskab til indholdet i. Brevet beskriver bl.a., at der i Gaderummet er en ”vis ledelsesmæssig afstandtagen eller skepsis overfor psykiatrisk behandling.” Yderligere skal jeg fremhæve at dette brev får en afgørende rolle i sagen om Gaderummet, da man ikke foretager en undersøgelse af anklagerne og undlader partshøringer, og dette samtidig med at brevet tillægges afgørende vægt i Socialudvalgets beslutning om at lukke Gaderummet, jf. s.1 i [Socialudvalgets beslutningsprotokol af 2.maj 2007](#), hvor der står:

” Gaderummet har endvidere i et brev af 18. april 2007 til Socialforvaltningen som svar på Hvidovre Hospitals henvendelse om samarbejdsproblemer, rettet angreb mod overlæge Henrik Rindom. Dette bestyrker forvaltningen i, at Gaderummet med den nuværende ledelse ikke vil være i stand til at etablere et godt samarbejde med behandlingspsykiatrien”.

Brevet som forvaltningen refererer til, er [svar af 18.april 2007 fra flere medarbejdere i Gaderummet](#) på deres samarbejde med Henrik Rindom. Både forvaltning og Socialudvalg ser her bort fra, at der ikke har været nogen partshøring eller noget forsøg på mægling mellem Gaderummet og Hvidovre Hospital v Henrik Rindom. Brevet fra Gaderummets medarbejdere tillægges negativ værdi, åbenbart grundet at det modsiger udtalelserne fra Henrik Rindom om forholdene i Gaderummet. Det synes jeg er en yderst mærkværdigt sagsbehandling fra kommunens side, som giver anledning til at betvivle hvorvidt kommunens upartiskhed i relation til at vægte parternes udsagn lige, er blevet efterlevet.

I kommunens svar på hvorfor brevet fra Hvidovre Hospital v Henrik Rindom, først i april 2007 tilsendes Gaderummet, og altså er tilbageholdt i mere end en måned, fremhæver man at brevet – men ikke indholdet - blev fremdraget på møde mellem Socialforvaltningen og Gaderummets bestyrelse d.14.marts 2007, hvor advokat Knud Foldschack var bisidder. Forvaltningens svar viser at forvaltningen opererer med to subjekter i sagen, Gaderummet og dele af bestyrelsen, overfor bestyrelsen ved Ole Henriksen. Forvaltningen er på dette tidspunkt bekendt med at den part i bestyrelsen, som man udenom Gaderummet forhandler med, repræsenteret ved Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt, ikke længere er med i Gaderummets bestyrelse, hvilket forvaltningen orienteres om første gang ved personligt fremmøde på forvaltningen af daglig leder Kalle Birck-Madsen d.29.januar 2007, og senere ved fremsendelse af materialet omhandlende eksklusion af Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt på generalforsamling d.28.februar 2007. Dermed synes kommunen endnu engang at underkende udsagn fra Gaderummet, her i forbindelse med både mundtlige og skriftlige tilkendegivelser fra Gaderummet, der bestrider, at Ole Henriksen og Laue Traberg Schmidt kan anses og inddrages som parter i sagen.

Gaderummet var i den situation, at det skulle og måtte svare forvaltningen i slutningen af marts, - hvilket skete i brev af 23. marts 2007 fra advokat Knud Foldschack - men uden at det centrale kritikpunkt – indholdet i brevet af 2.marts 2007 fra Hvidovre Hospital v/ Henrik Rindom – var Gaderummet bekendt. Yderligere udtales det af forvaltningen at brevet blev sendt efterfølgende mødet d.14.marts 2007, men Gaderummet modtager først brevet d.5.april 2007, jf. [følgebrevet her side 3](#), hvilket kommunens svar også bekræfter i følgende sætning: ”*Det skal understreges, at der ikke var tale om en bevidst handling fra forvaltningens side, at måneden ”marts” indgik i dateringen i forvaltningens følgebrev. Det var en banal skrivefejl, at denne måned blev angivet i stedet for den korrekte måned ”april”*”(s. 3). Gaderummet svarer altså efterfølgende via advokat ved brev af 23.marts 2007 på ukendte klager fra psykiateren, som Gaderummet på daværende tidspunkt ikke havde fået aktindsigt i, mens Henrik Rindoms ord efterfølgende alene bliver taget i betragtning, og hvorudfra at Gaderummets brev til kommunen bliver opfattet som et angreb.

Som svar på min klage om manglende partshøringer i denne sag mellem Gaderummet og Henrik Rindom, fremhæver kommunen en ny problematik. De skriver at det ikke var muligt at komme i konstruktiv dialog med Gaderummet pga. konflikt. Det skrives ”at der gennem et langt forløb fra november 2006 til april 2007 fra socialforvaltningens side blev gjort en betydelig indsats for at komme i en konstruktiv dialog med Gaderummet, først og fremmest med Gaderummets daværende bestyrelse, men også med Gaderummets leder og medarbejdere”. Og der blev afholdt ”en række møder, herunder 2 møder med Gaderummets daværende bestyrelse, og et møde med Kalle Birck Madsen med advokat Knud Foldschack som bisidder”. Jeg mener at dette er udtalelser, der er klart manipuleret. Kommunen tager først i marts 2007 initiativ til et møde mellem Gaderummets bestyrelse og Gaderummet, og der er kun et møde her, mødet d.14.marts 2007, hvor advokat Knud Foldschack deltager som bisidder for Gaderummet. Forud er forvaltningen orienteret om alle handleskridt, der foretages af Gaderummets bestyrelse og Gaderummet, herunder at Ole Henriksen kommer i miskredit i januar måned 2007, hvad der fører til eksklusion af Ole Henriksen på generalforsamling d.28.februar 2007, hvor også bestyrelsesmedlem Laue Traberg Smidt ekskluderes. Fra d.29.januar 2007 og frem orientere forvaltningen løbende, og kan ikke være i tvivl om, at de to personer – Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt – ikke længere repræsenterer Gaderummets bestyrelse på nogen måde eller på noget niveau. Det skal bemærkes, at Gaderummets mail og breve, enten sent eller helt undlades besvaret. Kommunen skriver videre, at der ”ikke blev lagt nogen hindringer i vejen for, at Gaderummets daværende leder og medarbejdere kunne fremkomme med deres bidrag til at løse problemerne”(s. 4). Dette er uden sammenhæng med det afgørende forhold om manglende partshøring. Det er retsstridigt at der ikke er foretaget partshøringer, hvilket ikke sker, hvorfor jeg også mener at Gaderummet som retssubjekt totalt underkendes.

At kommunen ikke forholder sig til sagen om partshøringer, kan yderligere læses ved at de pådutter Gaderummet et ansvar om at løse de opståede problemer, hvori Henrik Rindoms rolle og ansvar i sagen helt undlades at medtænkes. At man derved tager psykiaterens ord for pålydende og Gaderummet forkastes og kræves at stå ret for andre parter i sagen, retfærdiggøres af kommunen med, at Gaderummet allerede er blevet bekendt med, at det manglende samarbejde mellem Gaderummet og behandlingspsykiatrien indgik som en af årsagerne til at socialudvalget tilbagekaldte godkendelsen, og ”Gaderummet havde derfor gennem hele forløbet mulighed for at fremkomme med konstruktive bidrag til at løse de påpegede problemer”(s.4). Jeg mener at Gaderummet fra starten kom med konstruktiv kritik, men forvaltningen ønskede åbenbart at høre noget andet.

Afslutningsvist under punkt f. beskriver socialforvaltningen årsagen til at det ikke lykkes dem at komme i konstruktiv dialog med Gaderummet, da der opstod en konflikt mellem bestyrelsens formand og leder og personale på den anden side. Der skrives ordret: ”Konflikten betød, at Gaderummets bestyrelse reelt var handlingslammet og i perioder derfor var uden mulighed for at øve indflydelse på forløbet”(s.4). Gaderummets bestyrelse var ikke handlingslammet, men under rekonstruktion. Handlingslammelsen kommer entydigt fra forvaltningens disposition om kun at forhandle med de to ekskluderede medlemmer af Gaderummets bestyrelse, og ikke med Gaderummets resterende og legitime bestyrelse.

4.

Kommentarer til svar af punkt g.: Misinformation og injurierende anklage mod den daglige leder.

I lukning af Gaderummet bruger kommunen påstanden om at der er opstået ”*kaotiske ledelsesmæssige forhold i Gaderummet*”(s.8). Det er ingen dokumentation for påstanden. Tvært imod afholdes der både bestyrelsesmøder og generalforsamling i Gaderummet, og Gaderummet fortsætter uden problemer af nogen art med det samlede arbejde. Det virker som om forvaltningen konkluderer ud fra ord fra de to ekskluderede bestyrelsesmedlemmer, som af forvaltningen gøres til deres, og hvor Gaderummets leder inkrimineres for at have påtaget sig en ”*enerådende magt, og hvor bestyrelsen for fonden er sat ud af spillet*”(s. 8).

Kommunen er klar over at de to bestyrelsesmedlemmer er ekskluderet og derfor ikke repræsenterer Gaderummet og at anklagerne skal ses i dette lys, som et partsindlæg på en konflikt. Desuden modtager forvaltningen løbende alt materiale fra bestyrelsesmøder og generalforsamling i Gaderummet i januar og februar 2007, og efterfølgende et betydeligt antal skrivelser, hvor Gaderummet, ved brugere, leder og personale, fremkommer med oplysninger til sagen og beder om sagsbehandling.

Anklagerne om kaotiske forhold og enerådige magt, bliver ikke undersøgt nærmere inden man forelægger det for det politiske udvalg, hvor de medtages i vurderingen af lukning af Gaderummet.

Socialforvaltningen erklærer sig i sit svar uenig i, at der er tale om misinformation og injurierende anklager. Og ”fastholder, at ovennævnte var en dækkende og sandfærdig beskrivelse af de ledelsesmæssige forhold i Gaderummet på daværende tidspunkt”(s. 4). Men altså ingen dokumentation.

5.

Kommentarer til svar af punkt h. Retsstridig tilsidesættelse af embedslæge-rapport der frikender Gaderummet for faglige uregelmæssigheder.

Under dette klagepunkt lægger jeg fra Gaderummets side vægt på de modsatrettede opfattelser der ligger mellem den socialfaglige tilsynsrapport og embedslægens rapport, jf. [Sundhedsstyrelsen 7.juni 2007. Tilsynsrapport 2007 for Gaderummet](#). Jeg fremhæver det problematiske i at kun førstnævnte inddrages i afgørelsen om fratagelse af Gaderummets midler og senere lukning. Det understreges at Embedslægens rapport er forsinket og ikke er med som grundlag for de vurderinger der blev foretaget inden lukning af Gaderummet. Dette mener jeg er et forhold, som forvaltningen skulle have sikret, at Embedslægen høres.

Omstændighederne omkring hvordan embedslægens rapport modtages og kommenteres, da den fremkommer, finder jeg ligeledes meget kritisable. Det tillægges Gaderummets daglige leder, nærmest som et suspekt forhold, at embedslægens rapport støtter Gaderummets opfattelse af ordentligt udført arbejde. Det fremføres således af Socialborgmesteren: ”*Min umiddelbare reaktion er, at rapporten ikke ændrer på noget. Den bygger jo kun på, hvad Gaderummets leder selv har sagt*”, [artikel i Arbejderen d.20.juni 2007](#), altså er der noget galt med embedslægens rapport. Yderligere påstår kommunen i et brev til ministeriet, at Gaderummet har undladt at fortælle, at Henrik Rindom havde ”opsagt aftalen”. Dette er usandheder, som Gaderummet ikke har haft mulighed for at få undersøgt og afklaret nærmere.

I svaret på vores klage undlades dette bemærket, men derimod fremhæves den socialfaglige tilsynsrapport som sandhedsvidne i sagen, på trods af at begge rapporter er del af Gaderummets samlede tilsyn – lige som Brandtilsynet, der igennem årene heller ikke har haft bemærkninger at gøre. Tilsynsrapporten fra det Socialfaglige Tilsyn, fremhæves gennem, at ”*Socialforvaltningen ved*

sit tilsynsbesøg havde fokus på en langt bredere kreds af emner end Embedslægen havde ved sit tilsyn”(s. 5). Og det fremhæves ligeledes at der ifølge den socialfaglige tilsynsrapport tegnes et *”retvisende billede af forholdene i Gaderummet på daværende tidspunkt*”(s. 5).

Det er retsstridigt at Embedslægens rapport ikke medtages og Socialborgmesterens udtalelse af rapportens irrelevans antyder at Gaderummet og Embedslægen sammen har besluttet hvad der efterfølgende står i rapporten. Ja, selvfølgelig er lederens ord medtaget i samarbejde med lægen, men at rapporten er uden relevans fordi den udelukkende bygger på lederens ord - hvad den ikke gør, hvilket tydeligt fremgår af rapporten - antyder at den uretmæssigt søges manipuleret væk. Jeg står chokerede og uforstående overfor en sådan påstand, og må kræve den undersøgt. I forvaltningen og socialborgmesterens behandling af embedslægens rapport gøres såvel Gaderummet som embedslægen selv, suspekt.

Der er modstrid i de to tilsynsrapporter om, hvordan Gaderummets godkendelsesgrundlag må opfattes, og derfor mener jeg heller ikke at sagen handler om at Gaderummet uden at have mulighed for at blive hørt – hvilket de facto er tilfældet - skal rette sig ind overfor den socialfaglige tilsynsrapport, uden at de modstridende udsagn er blevet undersøgt og afklaret. Jeg synes det er voldsom tilsidesættelse af vores status som retssubjekt, når officielle udtalelser om Gaderummet som støtter Gaderummets egen opfattelse af korrekt udført arbejde, uden argumenter fra kommunens side, bruges til at inkriminere Gaderummet.

I forvaltningens svar medgives at man ikke kan finde de alvorlige kritikpunkter, som den socialfaglig tilsynsrapport fremfører, men dette retfærdiggør forvaltningen med argumentet, at tilsynsrapportens fokus er på *”en langt bredere kreds af emner*”. Dette finder jeg ikke er et argument, da begge tilsyn syner samme sted, og hvor embedslægens rapport må siges at udgøre et specificeret tilsyn på et område, som også er del af det samlede socialfaglige tilsyn. Men vel at mærke på det ganske centrale område – de psykisk syge og Gaderummets håndtering heraf – som forvaltning og socialudvalg fremfører som en væsentlig og afgørende forudsætning for lukningen af Gaderummet, det postulerede manglende eller problematiske samarbejde med Hvidovre Hospital v/ Henrik Rindom, samme område hvor forvaltningen har udeladt partshøring, eller på anden led undladt at handle for at bringe striden til klarhed og løsning.

Jeg mener at det er en vigtig præmis for lukningen af Gaderummet at en så vigtig rapport helt tilsidesættes og kommunens argument i sagen må undersøges nærmere.

6.

Kommentarer til punkt i. Undladelse af undersøgelse af økonomi-anklager mod Gaderummet og j. Stiltiende accept af misinformation overfor Socialministeriet.

Jeg mener dette klagepunkt er af uhyre vigtighed, da de ekskluderede medlemmer af Gaderummets bestyrelse tilsyneladende har en betydelig rolle i sagen om økonomi-anklager mod Gaderummet og de deraf efterfølgende beslutninger om godkendelse af, at de statslige midler bortfaldt Gaderummet. Vores klage om at Socialministeriet ledes bag lyset af forhenværende bestyrelsesmedlemmer, mener jeg bør vægtes højt, da der tilsyneladende er to subjekter i sagen - Gaderummet og Gaderummets resterende legitime bestyrelse, overfor de ekskluderede medlemmer af bestyrelsen, allerede tilbage til d.28.februar 2007 - men hvor den ekskluderede formand af forvaltningen omtales som en *”centralt placeret person i sagen*” i kommunens svar. Yderligere skrives det om de fremførte påstande om økonomiske uregelmæssigheder, at det *”tages der ikke fra forvaltningens side stilling til”*, og den blev ikke *”tillagt vægt i forbindelse med Socialudvalgets beslutning om at tilbagekalde*

godkendelsen af Gaderummet". Men dette er ikke sandt da der i brev af d. 30-4-2007, fra ministeriet til kommunen tillægges formandens udsagn betydning hvilket ses ud fra det forhold at der står skrevet at man var bekendt med *"uhensigtsmæssigheder i forbindelse med faglige og økonomiske ledelse af Gaderummet."* At dette tages med i forhandlingen om tilbagekaldelse af Gaderummets midler og aftale om godkendelse af et nyt sted, indeholdt i ovenstående brev, uden at Gaderummet forinden er blevet kaldt til høring for afklaring af påståede forhold, er retsstridigt. Gaderummet bør inddrages først og fremmest, som hovedpart og ikke underkendes som retssubjekt og undlades en høring i sagen.

Dette kunne lede tanker hen mod en mistanke om en alliance, der er Gaderummet uvedkommende, der må undersøges nærmere.

I vores klagepunkt j. omkring misinformation overhøres jeg fuldstændig i min klage og omtalte brev fra ministeriet, kommenteres slet ikke, Socialforvaltningen påpeger blot at de er *"uenig i, at der er sket misinformation i forhold til Socialministeriet/Velfærdsministeriet"*(s.5).

Forvaltningsmæssigt tegnes et billede, hvor kommunen bruges to afgørende kritikpunkter mod Gaderummet – økonomiske og faglige uregelmæssigheder – overfor Socialministeriet, hvilket udløser tilsagn om at kunne inddrage Gaderummets midler fra Socialministeriet, mens kommunen i sin afvikling af Gaderummet, kun ønsker at stå ved det ene - kritikken af Gaderummets behandling af psykisk syge – og dette ud fra en socialfaglig tilsynsrapport, hvor kommunen undlader retsbestemt partshøring – og hvorom der senere fremkommer en anden rapport, embedslægens tilsynsrapport, der frikender Gaderummet for kritik. Det er også på dette område at Gaderummet har sit godkendte faglige område, jf. [Projektskrivelse Gaderummet 2002 til Socialministeriet](#), men som det også fratages i den socialfaglige tilsynsrapport, med begrundelsen at det er forskelligt fra det psykiatriske, og det må vige, da det af tilsyn og forvaltning menes at stille brugere overfor modstridende opfattelser. Her mener jeg at tilsyn og forvaltning miskender eller retsstridigt tilsidesætter Gaderummets godkendelsesgrundlag på udokumenteret vis.

7.

Kommentarer til punkt k. Tilsidesættelse af Socialministeriets krav

Under dette punkt fremhæver jeg problematikken i at kommunens plan om en ny institution drevet af Missionen blandt Hjemløse og Askovgården i et partnerskab ikke lever op til Socialministeriets krav om at lave et lignende tilbud, der kan rumme en identisk målgruppe.

Her fremhæver jeg at det nye sted ikke opfylder dette krav, idet at *"den alternative pædagogiske tilgang erstattes med den traditionelle socialpædagogik"* og at de to organisationer som står til at overtage arbejdet med de udsatte unge er institutioner som de unge *"forsøgte at bruge, men ikke kunne bruge og blev smidt ud fra"*(s.10). Yderligere tilføjes det at brugerne læste planen igennem og *"har sagt fra overfor kommunens plan"*(s. 10).

Svaret på denne klage indledes med at kommunen stiller sig uenig heri. Derefter fremhæver de at den ny institution henvender sig til samme gruppe, ved at den faglige tilgang i det ny tilbud vil *"rumme en række af de gode elementer,"* som indgik i Gaderummets tilbud, hvori der indgår *"en høj grad af brugerstyring"*(s.6).

Men dette kan ikke siges at rumme Gaderummets unge, da de qua godkendelsesgrundlaget er givet ret til brugerstyring som ikke gradueres, men gives fuldt. Desuden vil jeg understrege at de unge ikke kan rummes i en traditionel pædagogisk ramme, og en godkendelse af det ny partnerskab opleves som et svigt for de unge, der ingen tillid har til disse institutioner. Gaderummets tilgang

med brugerne som selvbestemmende organ og autonom enhed kan på ingen måde blive muliggjort i det ny tilbud.

Om kommunens svar på, at det ny tilbud *"henvender sig til samme gruppe af unge som Gaderummet"* (s.6) kan begrundes i kommunens manglende viden eller ligger til grunde i et ønske om at de unge skal tilpasses til den traditionelle pædagogiske ramme, er mig ubekendt. Men hvis førstnævnte er tilfældet, så ville en indgåen og undersøgelse af Gaderummet have været på sin plads, før man planlægger et sådan nyt sted, der skal forestille at rumme de unge, der ikke kan bruge disse kommunale steder, således at det nye sted ikke kun vil *"rumme en række af de gode elementer"*, men indeholde alle gode elementer ved Gaderummet!

Ses der bort fra de øvrige kritikpunkter i nærværende skrivelse, skal det i tilgift bemærkes, at det forvaltningsretslige proportionalitetprincip i henhold til den sanktion, som kommunen pådrager Gaderummet – fratagelse af de statslige midler, og deraf følgende lukning – synes stærkt forsømt i socialforvaltningens sagsbehandling. Forvaltningen burde uanset anklagernes retmæssighed, have valgt en mindre indgribende foranstaltning, så Gaderummets brugere kunne have været forskånet fra den enorme utryghed omkring deres fremtidige mulighed for husly og ønsket behandling, som sagens gang har medført for dem.

8.

Kommentarer til punkt 1. Brug af udokumenterede påstande og undladelse af partshøring, samt oplysningspligt

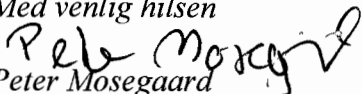
Afslutningsvist skal det fremdrages, at man ikke alene fra kommunens side har undladt partshøringer i sagen, men ydermere, at Socialborgmesteren, gennem skrevne medier og pressen har udtalt de udokumenterede påstande, som er i modstrid med de faktiske omstændigheder. En af udtalelserne fra socialborgmester Mikkel Warming indeholder påstanden om at der i Gaderummet er sket et "konkret svigt af unge i Gaderummet" fra lederens side og man derved, vil videreføre Gaderummet, blot med en "udskiftning af ledelsen." Dette er ikke sandt. Ved siden af dette medie billede er der en faktisk virkelighed i Gaderummet, hvor samtlige medarbejdere er fyret og tilskuddet er fjernet. Socialforvaltningens svar på denne klage nærmest negligeres ved at Mikkel Warmings udtalelse begrundes med at den *"sigtede til den samlede begrundelse for at Socialudvalget besluttede at fratage Gaderummet sin godkendelse"*(s. 6). Jeg forstår ikke hvordan "eksempler på konkrete svigt af unge" – og hvor det er tilføjet af Mikkel Warming, at det ikke er de unge, der omtales i tilsynsrapporten, men andre unge, jf. [mødereferat af 9.sept.2007](#) - pludselig kan modificeres til at omhandle de oprindelige begrundelser i beslutningsgrundlaget. Der er som i de andre svar ingen oplysning på den pågældende problematik, nemlig den manglende dokumentation og undladelse af partshøringer, og der ses ingen mulighed for forhandling. Hvordan kan det muliggøres at Gaderummets leder inkrimineres og krænkes gennem autoritære udtalelser og man undlader partshøring af ham og medarbejdere og brugere i Gaderummet. Dette strider, efter min opfattelse, mod retsgrundlaget og de involverede parters position som retssubjekter, og er dermed et brud på deres retssikkerhed.

Sammenfatning

Under alle svar på mine klagepunkter kommenteres hverken den fremhævede problematik af fravigelse af oplysningspligt, tilsidesættelse af krav, partshøringer og embedslæge-rapporten og den manglende dokumentation på samtlige påstande om Gaderummet, som enten fremføres af Henrik Rindom ved Hvidovre Hospital, Mikkel Warmings udtalelser til pressen, de ekskluderede medlemmer af Gaderummets bestyrelse og Socialforvaltningen selv i sin korrespondance med Socialministeriet.

Derudover påføres Gaderummet en rolle som den der skulle leve op til de krav som tilsynsrapporten påbud sætter i scene, uden at der i denne sammenhæng er taget højde for skelnen mellem *sikre* og *tilbud* om psykiatrisk bistand. Der synes at være en tvist om ord i spørgsmålet om hvilken rolle Gaderummet har i forhold til de unge med psykiatrisk behandling. Henrik Rindoms rolle er helt undladt nævnt og kommunen forholder sig heller ikke til Gaderummets ord om svigt fra psykiaterens side. Den manglende identifikation af de unge psykisk syge – som står centralt i striden - besvares ved at fremhæve denne mangel som ”almindelige anstændig praksis”. Jeg finder at den manglende identifikation, er uanstændig praksis fra kommunens side, når det er herom striden står, og hvormed kommunen fraviger retsbestemt afklaring.

Med venlig hilsen

Peter Mosegaard

Postadresse: Hjortensgade 7, 2 sal

8000 Århus C

E-mail: petermosegaard@gmail.com

Mob 2276 2112